

ὄπερ ἀνακυβᾶ καὶ αὐτὸν τὸν κοινωνικὸν βυθὸν διὰ τερα-
στείου τινὸς ταράκτρου καὶ φέρει τὰ ἄνω στρώματα εἰς
τὰ κάτω, τὰ κάτω στρώματα εἰς τὰ ἄνω. Ἐδῶ, οὐτε
ἄπτεται τῶν μεγάλων κοινωνικῶν ομάδων, ἐντεῦθεν ἀ-
πεστεώθησαν καὶ οἱ πολιτικοὶ μας εἰς τάξιν τινα ὑπαλ-
λήλων, ἐμπόρων ἢ βιομηγάνων, ὡς ἡ τάξις τῶν γυναι-
κῶν ζυθοπωλειῶν, τῶν ὀδοκαθαριστῶν καὶ τῶν νεκροθα-
πτῶν. Ἐνῶ ἀλλαχοῦ ἡ ἐνεργὸς πολιτικὴ εἶναι εἶδος ἀρ-
γυρᾶς λίμνης εἰς ἣν ἐκάστοτε ἡ κοινωνία βλέπει τὴν εἰ-
κόνα τῆς, κατοπτρίζεται. Τί ἀντιπροσωπεύει ὁ κ. Στα-
μούλης, ἢ τί ὁ τέως βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Ψύλλας; Ὁ
εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν γέφυραν ὕπνους του, ὁ ἄλλος τὴν περι-
σκύλων καὶ ὀρτικῶν παρὰ τὰς Στήλας κουβένταν του;

Ἡ πολιτικὴ ἔπαυσε πρὸ πολλοῦ νὰ εἶναι ἡ τροφή τῶν
λαῶν· θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ καθ' ἣν καὶ ἡ λέξις αὐτὴ θὰ ἐκλεί-
ψῃ· δὲν θὰ λέγωμεν πλέον: ἡ πολιτικὴ ἀλλὰ ἡ κοινω-
νικὴ.

Εἰς τὴν **κοινωνικὴν** λοιπὸν αὐτὴν πρέπει νὰ εἰσορ-
μήσουν οἱ πληθυσμοὶ κατὰ τάξεις, καθ' ομάδας, κατὰ
συμφέροντα, πρέπει νὰ μετρηθῶσιν καὶ ν' ἀντιμετρηθῶσιν
αἱ δυνάμεις τῶν, πρέπει νὰ προσλάβῃ ὁ περὶ ὑπάρξεως
ἁγῶν τὴν εὐγενῆ καὶ τὴν κτηνώδη μορφήν του, ἂν θέλω-
μεν νὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς κοινωνίαν ἥτις νὰ ζῆ, ἂν θέ-
λωμεν νὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς κράτος ὄπερ νὰ δρᾷ.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, τὸ **Μὴ Χάνεσαι** προσφέρει
τῆς μικρᾶς του δυνάμεις.

Καλιδῶν

ΠΑΝΣΕΛΕΣ.

* Ἄν ὁ Θεὸς ἐκτιζε σήμερον τὸν κόσμον, ἀπὸ ἀβροφρο-
σύνης θὰ ἔκαμε πρῶτα τὴν γυναῖκα.

* Κάθε ὁμηλιξ μας ἐπὶ πολὺν καιρὸν μένει νέος.

* Τὸ μόνον πράγμα μας τὸ ὁποῖον παράγει χωρὶς νὰ εἶναι
κεφάλαιον εἶναι ἡ γυναῖκα.

* Συκοφαντία εἶναι κάθε κακὸν τὸ ὁποῖον λέγουν δι' ἡμᾶς,
κακολογία κάθε κακὸν τὸ ὁποῖον λέγουν διὰ τοὺς ἄλλους.

* Ἡ μέλισσα ἔχει τὸ κέντρον τῆς, ὁ σκαντζόχοιρος τὰς
ἀκάνθας του καὶ ἡ γειτόνισά μου τὰς λειποθυμίας τῆς.

* Τὰ ὄντα τὰ ὁποῖα τρέφονται ἀπὸ νεκροὺς εἶναι οἱ κλη-
ρονόμοι καὶ τὰ σαρκοφάγα ζῶα.

* Ὅταν βλέπω τὸν Δεληγιάννην ὁμιλοῦντα διὰ τὸ κα-
λὸν τῆς πατρίδος, φαντάζομαι τὴν ἀγελάδα μου κοπρί-
ζουσαν διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἀγροῦ μου.

Κομήτης.

Ἐκ **Καλαμῶν** κάλιν γράφουσιν ἡμῖν :

Ἐλησμόνησεν ὁ ἐπιστεῖλας ὑμῖν νεραϊδοπαρμένος νὰ
προσθέσῃ ὅτι ἐκτὸς τῶν καρχαριῶν καὶ τῶν σκυλοφάρων,
ἄτινα μαστίζουσιν τὴν ἡμετέραν παραλίαν, πλῆθος ἀη-
δῶν καλικαντζάρων καὶ ἀναιδῶν σατύρων ἀνεφάνη, ἀπη-
νώδως ἀροτριῶν καθ' ἐκάστην τὴν ἀμμώδη περὶ τὴν θάλασ-
σάν μας ταινίαν, ἀναγκάζον δὲ τὰς περικαλεῖς νύμφας
ν' ἀποσύρωνται ἐνωρὶς εἰς τὰ σκοτεινὰ ἄντρα των. Τοῦτο
λίαν τὰς ἐστενοχώρησε, δυὸ αἱ περικαλεῖς νύμφαι ἐπε-
καλέσθησαν τοῦ τερπικεραύνου Διὸς τὴν προστασίαν. Ἐ-
πακούων δ' ὁ Ζεὺς τὰς καλλισφύρους νύμφας «Νούσον
ἀνὰ τὴν πόλιν ὦρσε κακὴν, τὴν ἐπιζωοτίαν.» Τοῦτο πι-
στεύομεν ὅτι θέλει διαλύσει τοὺς ὄχληρούς αὐτῶν λα-
τρευτάς· ἐν ἐναντίᾳ ὅμως περιπτώσει τὰς συμβουλευό-
μεν ὡς τελευταῖον καταφύγιον νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν
Ἁγιαστούραν κανενὸς Τουρλόπατα.

Μουντρούδαλης.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΛΟΥΤΡΩΝ.

(Ἐκ Μεθίων).

18 Ἰουνίου 1882.

Φιλιπταὶ συντάχται τοῦ **Μὴ Χάνεσαι.**

Ἡ σημερινὴ δὲν εἶναι τερπνὴ, ἀλλ' ὠφέλιμος, διότι
εἶναι λεπτομερὴς ὁδηγὸς τῶν ἐρχομένων ἐνταῦθα πρὸς θε-
ραπείαν. Ἐῖθε μάλιστα καὶ ἕτεροι ἐφημερίδες νὰ τὸ με-
ταφέρωσι — κυρίως ἐπαρχιακαί — διὰ νὰ μὴ ὑποφέρωσι
πολλοὶ ἐρχόμενοι ἐνταῦθα ἀνευ προβλέψεως.

II

* **Ἐλεύσεις.** Τὰ ἀτμόπλοια τοῦ κ. Δ. Γουδῆ—εἰς ὃν
ὀφείλεται χάρις καὶ ἐκ μέρους τῶν κατοίκων, διότι ἐκ
τῆς ἀναπτύξεως τῆς συγκοινωνίας συρρέουν ἤδη πλείστα
ἄσσοι καὶ ὠφελῆται ὁ τόπος, καὶ ἐκ μέρους τῶν μεταβαι-
νόντων ἐνταῦθα ἀσθενῶν, ἠναγκασμένων πρότερον νὰ με-
ταβαίνωσιν εἰς Πόρον καὶ ἐκεῖθεν διὰ λέμβων, ἐνῶ συ-
νήθως πνέει ἀνεμος ἐνταῦθα—τὰ ἀτμόπλοια λέγομεν τοῦ
κ. Γουδῆ προσεγγίζουσι εἰς Μεθίνα ἐξάκις τῆς ἐβδομάδος
μένοντα περὶ τὴν ὥραν καὶ ὡς ἀκολουθῶς: Δευτέραν,
πέμπτην καὶ Σάββατον, περὶ τὴν 10ην π. μ. ἀφικνου-
μενα ἐκ Πειραιῶς καὶ Αἰγίνης καὶ ἀπερχόμενα ἐντεῦθεν
διὰ Πόρον, Ἰδραν, Σπέτσας, Πορτοχέλιον (ἐπίγειον Κρα-
νιδίου), Ἄστρος, (ἀλλὰ μόνον κατὰ Δευτέραν, διότι ἔρ-
χεται πλαγίως) καὶ Ναύπλιον. Ἐπίσης Δευτέραν, Τρίτην
καὶ Παρασκευὴν περὶ τὴν 1 μ. μ. ἐκ Ναυπλίου διὰ τῆς
Ἰδίας ἄνω γραμμῆς καὶ μόνον κατὰ Τρίτην ἐξ Ἄστρου,
μεταβαίνοντας εἰς Πειραιᾶ δι' Αἰγίνης.

Ἀποβιβάζεται τις διὰ στενοῦ στομίου εἰς λιμένα στρογ-
γύλον καὶ ὁμοιον, ἀλλὰ κατὰ τὸ τρίτον περίπου μικρό-
τερον, τοῦ τῆς ἐν Πειραιᾷ Μουνυχίας, οὐτινος ἀριστερό-
θεν ἐπὶ τῆς ὑπαρείας βουνοῦ, κατωφεροῦς λίαν, εἰς τὰ
Λουτρά, δεξιόθεν δὲ μαγικὸς λοφίσκος, ἀνάμικτος βρά-
χου καὶ χώματος, ὀλοστρόγγυλος, ὡς σταυροθόλιον ἐκ-
κλησίας, ἐφ' οὗ διατηροῦνται λείψανα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀρ-
χίου τείχους, κτισμένου τοῦ πλείστου ἐκ πενταγώνων,